

Atiduok Tėvynei, ką privalai!

.PRIE RYMANCIO RŪPINTOJELIO

LLKS visuomeninės minties organas

Nr. 1-2 /13-14/

1951 m. vasario-kovo mėn.

R. Žiburėlis.

DABARTIS.

Prie Vilijos žalių pakrančių,
 Kur snūdžia pušys gūdžioje ramybėj-
 Girdėt kaip mūs šalyje žvanga pančiai,
 Ir kaip tūkaidi Nemuno Tėvynėj...

Ir rodos kriviai kelias iš kapų-
 Kankles suvirpina jų senių pirštai...
 Ir dabartį regiu, lyg praeitį dienų,
 Kaip brolis už Tėvynę miršta...

Jūs baltos deivės apsupta ratu,
 Ir lyg dainuoja praeitį garbingą...
 Su jom dainuoja viesulai kartu:
 - Ir šiandien vadilučių mums nestinga!

Tėvynės aukuras niekad neges!
 Naujų dienų kartėgės prie jų budi...
 Didinga dabartis, didžiais keliais išves
 Mūs Lietuvai-naujasias vaidilutes...

Išbrisiame kančių ir kraujo upėm mesi
 Girdėt, kaip brolis trauko pančius...
 Kaip sesė miršta Sibire,- ji šaukia:
 -Ne, už Tėvynę nebaisios kapčios!

50.10.25.

Tenūmire paskutinis vaidilis, numirs ir Lietuvos
 praetis. Kur nėra praeties, sunki ir miglota
 ateitis.

Darbas nuo mūs atitolina tris didelius pik-
 tus: nuobodulį, nuodėmę ir neturtą.

Volter.

Alvija.

LAIŠVĖJŲ KLIUB.

Kiek balto vainiko sulaukusis,
 kiek žaislo garbana pasipuošusi,
 lietuvių galva bolševizmas len-
 kia prieš Staliną, tiek dvasielėje

lietuvis didžiaujasi laiku, kuris jį savo šenės
 savininku įteisino; Vasario Šešioliktą savo dvasi-
 sia žengia gretose, kurios išdidžiai, lietuviškai
 gieda: Lietuviams esame mes gimę, lietuviams tu-
 rime ir būt!..

Ar regi tai bolševikas?

Jeigu to neregėty, jis nesididžiuotų, istribi-
 telių, garnizonų gaujomis. Jeigu to neregėty, jam
 nereikty teroras nuo užsienio slėpti geležine už-
 danga. Jei lietuvių galva linkta prieš Staliną,
 bolševikas kviešty laisvuosius grožėtis. tuo,
 kaip rusiška kultūra triumfuoja prieš lietuvišką
 gyvenimą.

Ar regi tai laisva tautija?

Taip! Partizanų per bolševiką tiki keliaujanti
 lietuvių laisvas pasaulis ir šiemet 16-to vasario
 proga atitinkamai pagerbė. Įpattingai didingas pa-
 gerbimas įvyko JAV šalyje. Šventės išvakarėse
 lietuvių ryštų nenusilenkt prieš Staliną, abiejų
 parlamento rūmai pagerbė bendru posėdžiu. Įvai-
 riuose miestuose lietuviams minint Lietuvos ne-
 priklausomybės paskelbimą, su atitinkamomis kal-
 bonis dalyvavo kongrese, senato nariai, JAV Vy-
 riausybės atstovai. Vasario mėn. 16 dieną Ameri-
 kos Balsas pradėjo transliuoti lietuvišką radio
 valandėlę.

Tai lietuvių patikinimui, kad, nebojant kovos
 už savo laisvę, Lietuva kaip buvus ir bus laisva
 Korėjos įvykių akyvaizdoje tai nedviprasmiškas lie-

tuvių tautos moralis sustiprinimas. Tik, Korėjos įvykių akivaizdoje, lietuviui nesvetimas ir šitas klausimas: ar ne laikas laisvam pasauliui padėti ir mus tomis priemonėmis, kurias Korėjiečių tautai garantuoja laisvę?

Kad neužgautume lietuvių garbės, prieš kurią lenkia galvas ir laisva žmonija, prieš atsakydami į kilusį klausimą, pažvelkime į mūsų pasaulio dviejų atstovų kalbas, kurias jie pasakė vasario mėnesį.

Pirmas iš jų - Eisenhoweris. Pasisakydamas dėl vadovavimo Vokietijos antibolševikinei jėgai - pareiškė, jog tik tada sutiks šiai jėgai vadovauti, kai vokiečių karys regės, kad kovoja už savo laisvę.

Antras - Stalinas. Dėl karo Korėjoje pasakė, kad JTO(SNO) jį pralošė dėl to, nes anksčiau pusės kuriai nežino kodėl jie turi kariauti.

Jis - priešai, bet abiejų mintys sutinka: lai savo pasaulio karys nebijo eit į karą tada, kai žino, dėl ko jis turi kariauti. Tuo abu sutaria, kad vakarai atstovauja laisvąją kultūrą. Kad supratus kienc kultūrą atstovauja Stalinas, tenka atsigręsti į Korėjoj vykstantį karą.

Savo laiku "Tiesa" dėl jo prasitarė, kad, po amerikiečių bombardavimų, iš Korėjos miestų bepalieka siauras dūmų ruoželis. Bolševizmas, laikydamas tai barbarišku tautos kultūros pašalinimu, siūlo paklausti, kokią kultūrą jisai atstovauja. Ir jam pačiam tvirtinant, esant rusiškos kultūros atstovu, belieka klausti: kas šiuo požiūriu pati apie save rusiška kultūra kalba?

Išauksintuose alteriuose šita tauta carus ne šioje ir už tai, kad šie išlaikė ją tokiam kultūros lygyje, kuris negaždina Rusijos vergiamą tautų - nušautinimą. Kai šita kultūra nugaždino Japoniją, Vokietiją, tada rusų tauta į carų rėmus ikėlė Lenina - Stalina, kad šie, bolševizmo pagalba, išlaikytų ją tokiam kultūros lygyje.

kuris pasaulio negėdintą siekiant jį užvaldyti.

Šiandien, suskirstius rusų tautą į buržuazius, esamus ir būsimus kalinius, Stalinus šaukia pasauliui, argi apsinėka prieš rusų vakar kariauti, kai tas rusas ir prieš gruziną, kurio uošvis žydas, kaliniu lenkiasi.

Šita rusiška kultūra, atkvietus šiemet į Europą Eisenhowerį pasisakyt su Stalinu nūdienės kultūros atstovais, mus kviečia pažvelgt į korėjinę pagalbą, kurios iš laisvos žمونijos išsi-praše tautos. Kadangi tas įvadu yra antras pasaulinis karas, pirmausia į jį ir žvelgiam.

Regėdamas, kad vien jo armijos per mūsų laukus bolševikiniu veržlumu suka dėrotis su priešų, Stalinus apie demokratinio pasaulio kūrime pasidare šią išvadą: kur tautos gali laisvai apsispręsti, tų tautų armijos greitos automobilių pagalba iš pavojingų vietų pabėgti, išdidžios paskui sumušti priešų automobiliais sekti. Šita išvada tik vienintėli jį rodydama pasaulyje generalisimui, be didelio rūpesčio išvedė šaibo smūgiu pakloti Korėją.

Korėjoje pradėtas karas įtikino ir Staliną, kad, kiek demokratinis pasaulis mokėjo pagelbėti kary geidžiančioms vokiečių ir rusų tautoms atsimušti, suprast, kad dvidešimtoje amžiuje geistinio karo yra beprotybė, tiek pat moka ir Stalinas, nė gaidas aprašyti. Šite akyvaizdoje drangu prisipažino "Pravdos" korespondentui, kad ne nuo generalisimuso patrankų valios, o nuo tautų laisvo apsisprendimo priklauso taikos (bolševizmo) išsaugojimo reikalas; prisipažino: rusiška kultūra tiek išgydina pasaulį, kad anas kyla bolševizmą paleist siauru dūmų ruoželiu.

Tai regėdamas bolševizmas šaukia apie vakarų rengimas barbariškoms priemonėms sunaikinti pažengiausias pasaulio tautos kultūras, kiek barbariškoms priemonėms laisvoji žmonija prie šito šaukimo bolševizmą privedė, tenka iš

dėmėti tai:

- a. Rusiškės kultūros išugdytą Staliną antros pasaulinis karas tegalėję itikinti, jog tereikia atitinkamo botago ir tautų valia bus galima nors ir į Korėjos pragara nujoti.
- b. Stalinui įsakius šiaurės korėjiečiai kilo tikinti žmoniją, jog vadui tereikia išsigelst pasivaikštiot po pasaulį generalisimusi, jį pareiži ironyti, kad iš žmonių lavonų galima nors ir tiltus grįsti.

Sito skyvaizdoje lietuviui savęs klauskime: ar laikas ir mus padėti tomis priemonėmis, kurių pagalba korėjiečiai vedami į laisvų tautų šeimą?

Ne metai kai bolševikinis terorizmas iš mūsų širdis sustabdė nekalsauja. Kad šitas klausimas kartais sustabdė lietuvių stebėtis tegali tik tas, kas nepatįsta bolševikinio teroro. Ir sunku buvo mums išsilaukyti nuo šito klausimo, kai bolševizmas pergalem triumfo: mus pidielė lyg audra prieš save vedėdams dulkes. Nelengva ir šiandien lietuviui-Stalinui regint, jog jo vado vaujamos ardijos telaukia šenklo-atsukt patran kas prieš generalisimusą: bolševizmas karštai-ja prieš tautos valią, nuo kurios ir Stalinas krištintū senia priverstas trauktis.

Laik, nors sunkia diena, mums lėmė bolševizmas bet, dėkui tautos ryšio, VASARIO SESIJONIKTA lietuvis drąsiai gali daryti šitą išvadą:

Bolševizmas netė ir mūsų tautai gėdą, kurią jia užtraukė rusų tautai; kai mus gerbia laisvas pasaulis, atsididžiavusi didumu rusų tauta - skyvaizdoje atose bombos siaubo.

Prieš ką už tai lenkiame galvas?

Visų amžių tautos karmygiai, naujojo lietuvišką kultūrą nuo išniokinimo, mus išvedė į kovą prieš bolševizmą. Lietuvos laisvės kovos karmygiai, bolševiko našta, lietuvių tautai gėdą pakeitė garbe, kuri įrodė pasauliui lietuvi esant didyrių šeimai šimui.

Karmygiai, už tautos laisvę neboję aukos, yra

tautos kultūros atstovai. Ir šiandien, kiek baltų
vainiko sulaukusiai, tiek žinias garbana pasipuo-
šusiai lietuvių galvai tautos K A R Z Y G I A I
neleidžia nulinkti prieš Staliną. Neleidžia jai
linkti prieš vergijos atstovus švęsta lietuvių
kalba:

Lietuvio garbė - lengt laisvųjų keliu!

--- 0000 ---

Z i l v i t ė.

VASARIO SESIOLIKTOJI.

Išėjus rytui, šeimininkas ruošiasi apie alu-
tį: laukiam sesiolikto Vasario! reik turėt kuo
pavaišint atvykstančius partizanus!

Vakare atvyksta ryšininkė: atneša sveikintinius
nuo tų, kurie patys atvykt pasveikint partizanų
negali: visai laukiam atvykstančių.

Sulojus šunias, šeimininkė išbėgo jų tildyt.
Mes išėjom sutikti svečių. Baltai apsirangę gir-
gėdantiu sniegu artėja.

Linksmai grįžva į kambarį. Šeimininkų moti-
slas rankutes išskėtęs bėga jų išbučiuoti. Šeimi-
ninkas kviečia šventę praleisti kartu.

Butinka-atvykti tik ryt vakare-padėt išst-
vint alutį. Šiandien būtina turi vykti į tel-
nesą, žygį, - alučio gert negali.

Išėjusius lydia į kiemą. Paspaudę rankas -
nušygiavo. Jų ryšininkė stovia kieme. Stovia iki
jų šėšėliai išnyksta iš mūsų akių...

Grįžus į kambarį, dar besikalbant su ryšini-
ke, kažkas pro langus įbildėjo į kiemą. Šeiminin-
kė priejo prie lango. Staiga, užgesinus elektrą,
taria:

- Vėžimas ginkluotų!.. negi striba!!

Išėjęs iš rogių slepiasi už namo. Vienas pri-
ėjęs prie lango tyliai į jį beldžia.

-Vėžasi-pašinus, šeimininkė pradžiūniga. Išbėga
stoklęst durų.

Sušalę, apšarvojusiai antakiais, gretino dali-
nio vyrai su daina virsta į kambarį. Vienas įei-

damas virkdo akordioną. Rađę mane-nepažiŕtamų-
teiraujas. Sužinoję mane dalia, broliškai o tie-
sia rankę, ramina: ~~... ..~~

-Sese, sulaukėm bešioliktos, sulauksim ir
laisvės! Kuriam galvatė nusvirs, susitiksiam
anam pasaulyj!.. ankinoj ramybėj... Šiandien -
drauge padainuokiam!.. ~~... ..~~

Pasiteiravus pas šeimininkę ar galės susi-
tikti su vietiniais partizanais, šeimininkas
linksmiai aiškina:

-Taip, ryt vakare. Jei pusvalandtiu būtumėt
ankščiau atvykę, būtumėt ir šiandien rađę.

-Gerai!-apsidžiaugia svečiai,- šiandien va-
žiuojam pas ryšininkę. Dienavot čia - paliekam
akordioną. Ryt vakare, linksmiau praleist' so-
šioliktę, jis bus reikalingas...

Leksadienis. Su šeimininke einam į pasaldus.
Jos - slapta - Nepriklausomybės garbei!

Žiemos speigas ragina greitinti žinginius.
Prieėjus ryšininkės sodybą, prisideda daugiau
bendrakeleivių. Iš visų pusių būreliais žmonės
traukia į bašnyčią.

Po pasaldų, grįžtant į namus, pralibė dvi ma-
šinos su plačiasnukiais ankavadišiais.

Pamačius baltai apsivengusius burliokus, nu-
krėtė šiurpas. Kažko baisu. Gal-ne veltui važiuo-
jam!..

Diena niūri. Ukanos. Balia vieškelio gluos-
niai apšarmojušias šakas nuleidę liūdi, kažką
baisaus pasakoja. Visur, kur netvelgai, žili ap-
šarmoję krūmokėniai liūdnai linguoja galvas.
Glūdi sodybos. Storu aniego aluoksniu prislėgti
namų stogai. Tvoros pyšką nuo šalčio. Krūtinę
kažkas slegia. Vis didesnis joje kyla skausmas.

Prisimenu laisvės dienas. Kaip gi iškilmin-
gai būdavo švenciamas šita diena! Šiandien!..
tik slapta...

Kas dieną vis daugiau liejamas nešaltas krau-
jas. Vis daugiau kankinių kalėjimuose, šaltam
šibire, Varkutuose... jie marinama badu... nors
kažnelio duonos šaukiasi...

Ir aš - šiandien te pastogės... Klajūnė... po
lietuvių... o! brangi motutė!.. neišina: kalėjime an
kankinta; ar šaltam Verkute raudenam teroristui
vargauja...

- Kodėl, ir kodėl šiandien man taip liūdna! Ko-
dėl šiandien aš regiu gėdulį!... ir miškas ūka-
nose paskendęs... dejuoja...

Širdis gilių minčių pažadina ryšininkei
- Meliūdek, sese! Kol gyvensim, padėsis ir tau
gyventi.

Giedrios sesulės akys... ir giedru, ir liūdna
širdy. Sesulė prašo:

- Užeikim! Cia, pas mus, rasi svečių, brolių- par-
tizanų... nusiramėmsi...

Pro akmeninį kryžių sukam keliu vedančiu į
jį kiemą. Sutinka partizanai ir-ryšininkeš moti-
na: šilė-kaip obelis, iš gilių veido raukšlių
plaukia motiniška šypsena.

Širdis giedrėja. Mergaitėms padeda mums nusit-
rėngti, kai motutė trūšia apie baltai užfistę
stulpus. - Er pietus pas visus nuotaika tikrai
šventiška.

Pietu veidu įeina motutė...

- Vaikeli, nenoriu jums nuotaikos gadiati..
bet, tai ne nuo manęs priklauso. Link miško gir-
dis smarkiai čiaudė...

Netę valgyt išbėgam į kiemą. Mišku-kautynės!
Terška kulkosvaidžiai, automatai. Granatų spro-
ginai. Liejasi šūviai. Miškas aidi.

Visų veiduose skausminga rintis. Lūpos šnabž-
da malda. Apsipylus ašarom ryšininkei į mane te-
ria:

- Atjautė tavo širdis...

Motina prieš nukryžiuotąjį puolus ont kelis
maldaus:

- Viespatie, laimink juos! Išvesk iš pavojų!..

Vėl su burlikašis kaukdamos mašinos pasuka į
mišką. Partizanai pasirėngia. Laukia vakaro. Ar-
klis taip pat paruoštas: pakinkytas stovi ant
kiemo, kad, pavojui artėjant, spėtų pasitraukti.

Mano šeiminiškė eina į namus. Čia toliau nuo
miško, - manęs neleidžia: gal bus saugiau, ten, rašę
be dokumentų, mišku, sulauks.

Penstan šiviai nutilo. Vieškeliu artėja bur-
liškai, - partizanai sėda į roges, sodyba. Prisi-
dengdami, išvažiuoja...

Burliškai nutraukė pro šalį. Vakarė šeimini-
škė atsiandžia berniuką - pranešti: burliokų: labai
daug pilni krūmai, būriais eidami krečia sodybas.
Partizanų žuvo, tik nežinia kiek. Berniukas vis-
ką papasakojęs išbėga į namus...

Per naktį skausmas drasko krūtine, Negaliu su-
merkinti akių, įvairios mintys skrieja per galva..
gal kur sužeistas!.. po krūmų kenčiai!.. O šaltis-
teks čaisus!...

.....

- Atėjo rydininkas.

- Mano tėvas areštuotas, - liūdnai pranešė. Pa-
sakęs, kad davęs žinia gretinan daliniui, pradėjo
šedžiais dejuoti: - Dievuliau, kad vakar būčiau bu-
vęs namie, gal kaip nors juos būčiau išgelbėjęs
nuo mirties... - Kreipdamasis į mane, ramina: - Gal
būt reikėjo jų aukos... kurie žuvo - neprikelsime.
rūpinkimės gyvais!

(Ištraukos iš "Be pastogės")

- - - - -

M o t i n a.

Saugojan nuo burliokų, mane vyras teko pasiim-
ti pas save. Jiems išėjus į žygį, po kurio laiko
apsilenko namų motina, nerami teiraujas, kodėl
taip ilgai negrižta, ar čia jiems nepabodė. Pasi-
sakius, kad lygiai savų vaikų išsiligusį papra-
šius, kad grįžusių greit neišleisčiau, kalba:

- Tai atėjo prašytis apsigyventi, su mielu no-
ru priėmė. Mes žinome, kad lietavio pareiga pri-
glaust lietuvį. Gal dievas saugos. O jei žūsim,
tai žinosim už ką.

pavasaris....

- - - - -

Užr. Abarėlė.

VYGIŲ ŽEMĖS

KARŽYGIAI

Margučius savo laisvei Velykų
mes pakelsim granatom mieliau,
kai vaišinsim kiekvieną, kas
tyko vasarojį arimus išplaut.

Jonas Graičiūnas

LAISVĖS KOVOTOJAS KARŽYGIŲ

PRT. LTN. AUDRONIS - MAŽYTIS

(Nuveiktų darbų trumpa apžvalga).

Audronis - Mažytis į Sąjūdžio narių eiles įstojo 1941 m. birželio mėn. 24 d. Nuo 1944.07.23 partizanavo įvairiuose organizaciniuose vienetuose, daugiausia būdamas rinktinės bei apygardos vadovybės dalinio sudėtyje. Nuo 1947.12.13 paskirtas Sąjūdžio Vyriausiosios Vadovybės įgaliotiniu užsieniui, atliko kelionę į užsienį ir grįžo iš ten 1949.05.07.

ypatingai pabrėgtina tas pasisventimas, kurį Audronis - Mažytis parodė, kaip Sąjūdžio Vyriausiosios Vadovybės įgaliotinis, labai didelę dalimi prisidėdamas prie nepaprastų kliūčių nugalėjimo ir visur žygiškio sėkmę nulėmus nepaprastai savo asmenine drąsa, vykdamas ypatingą uždavinį, kurį Sąjūdžio Vadovybė nuo 1947.12.13 buvo pavėdusi jam su kitais laisvės kovotojais partizanais atlikti.

Po 1949 m. gegužės mėn. patirto skaudaus smūgio (išsikėlus Lietuvos pajūryje, Audronis - Mažytis

J u o s t i l a i t i s

K R I S T A U S A S A R A .

Ir nebesk mus į pagundą, bet gelbėk
nuo pikta.

Viešpaties melda.

Baigiasi antras tūkstantis metų, kai žmogus
girdi Kristaus balsą:

-Šiūrint man į prisikėlimo šventę, mano akyse
regi žėruojandį asarą.

Tuo pačiu Kristus sako:

-Žmogau, tu ir atsakyti gali, kodėl mano aky-
se asara žėruogga!

Ir aš gimiau žmogum pakvelgt į Kristaus asar-
rą. Naudojantis priginties teise, katalikų bažny-
čia mane įvedė į krikščionišką bendruomenę. Šiuo
gavau tikėjimą, kad žmogaus pirmuosius tėvus Die
vas sukūręs savo paveiklu. Šeliko man tikėti,
kad galu save regėti Dievo sūnumi.

Įtikėjus Dievo sūny-žmogaus broliu- gyvenus
donėje, savo tikėjimui esant Dievo sūnumi gavau
sutvirtinimą.

Krikščionių bendruomenei tikint, jog mano lai-
sviausią valia būti jos nariu, turėjau įtikėti,
esant laisvųjų Dievo sūnumi. Šia laisve naudo-
jantis švelgęs į Kristaus asarą regiu šiūrint į
neišvengiamą kandią. Klausimas: ar ne dėl jos
balsuno verkė Kristus?

Šeigu Kristus nebūtų regėjęs savo prisikėli-
mo, tikėčiau ir tu. Dabar gi, į tai švelgęs Kris-
taus broliu, tegaliu apsispresti: Kristaus kentė-
jimai, mirtis-normalus reiškinys žmogaus gyvenim-
ne tuo tarpu Jo prisikėlimas yra dieviškas pri-
sikėlimas. Kadangi Kristaus gyvenimas ant žemės
kalba, jog vien iš meilės žmogui Jisai nebojo
mirties ant kryžiaus, dėl to atkrita mintis, kad
sava asara Kristus veratų žmogų per amžius rau-

doti dėl savo darbu-siekiant užaušti savo Dievą.

Neregint Kristaus darbu, kurių nepateisitų žmogaus protas, tuo regint Kristų kviečiantį žmogų regėti save išminties Dievo sūnumi, galima išgirsti ir šitas Kristaus balsas:

-Žmogau, ar šiandien tavo protas tau negali padėtyti, kodėl mano akyse žėruoja ašara!

Kristaus raginamas žvelgiu į man artimiausią Tarybų šalį.

Dar Leninui nutarus baigt šia su tikėjimu, kad ir moderniuoju laiku vyksta Kristaus prisikėlimas, pasikalbėti su žmogum apie jo dieviškumą prigrįžti, tuo klausimu buvo pradėta vieša triuškinanti propoganda. Velykų pirmą dieną viename mitinge Leningrado mieste dalyvavo dvasiškis. (Propogandos efektyvumui, Leninas patarė juos kviešti). Per dvi valandas politrukas nesugriaušamas argumentais įrodęs absurdišką tikėjimą apie Kristaus prisikėlimą, prašydamas ilgai nevarginti dorai apšviestų klausytojų, pasiūlė dvaniškiui pasikeist su juo vietomis. Pakviestas taręs, kad jo kalbai užteks dviejų žodžių, užėmė politruko vietą. Šuo pasukstinimo laimingo švilgsnį nukreipęs į aukštybes, giedriu juo apglėbdamas susirinkusiuosius, džiaugsmingai pasakė:

-Kristus prisikėlė!

-Tikrai prisikėlė!-tuo pat džiaugsmu šinia patvirtinus, salė kilo sveikintis broliais.

Krikščioniui tai kelia klausimą: ar šiuo atveju nevertė Kristus žiūrėdamas į politruką? Šitas klausimas veda į šį atsakymą: regėdamas prisikėlimo šventės džiaugsmą, vertė Kristus žiūrėdamas į Judą.

Kiek tai teisinga išvada, toliau žvelkim į Tarybų šalies gyvenimą.

1946 m. vasarą pas Stalina atvyko angliškiaji Markso sekėjai-socialistinių profs.jungų atstovai. Kadangi jie buvo ir anglijos vyriausybės atstovai, dėlto su Stalinu galėjo kalbėtis su draugais. Draugiškai paklauskę nuomonės dėl angliškų

Markso sekėjai patvirtino kelis nisia valdžios.

Stalinas, remdamasis Markso neurodymu kaip socialistai turi prieiti prie valdžios, socializmui patal valdžią, rado teisingu kiek rusišką, tiek ir angliškąjį kelią. Šiandien bolševizmui angliškąjį tų kelią apšakiant socializmo išdavimu, kyla klausimas: ką žmogaus gyvenimo brolis gali pasakyti apie angly tautos kelią, kurio lai kosi angliškieji Markso sekėjai, kūrį ir Stalinas regejo teisingu?

Prieš socialistus prie Anglijos valdžios viaro buvo Čerčilis. Angly tautai regint pavojų iš bolševizmo pusės, jisai galėjo Hitleriui padėti ateit prie valdžios. Kai antro pasaulinio karo metu Čerčilis paliko Stalinu sąjungininku, tuo savo politiniam priešui Stliui padėjo tikint angly tautą, jog, mokant su Stalinu sugyventi, jis civilizuotam žmogui gali būti net draugu. Šito pasekmėje, kad daugiau nepadėtų hitleriams, 1945m. Čerčilis per rinkimus skaudžiai pralaimėjo.

1950 m. socialistu-Stalino draugu-Stli pripažinęs Kinijai teisėta vyriausybė Kremlius statyti nius, paskelbė savo kraštui rinkimus. Tuo Stli atsisakė tautos, kiek ji pritaria su Stalinu draugystei. Piktinams aiškiai parodžius, kad angly tautak nelinkus nuolaidžianti Stalinui, Stli šorėjoje Stalinui pastojo kelią, -angly tautai paskelbė, kad jos išdavikas gali su Stalinu draugauti.

Aišku, šiuo išjuokdamas savo tvirtinimą, kad civilizuotas žmogus gali su Stalinu draugauti, tuo, prieš tautą išjuokdamas ir savo partiją, pat sai Stli padeda Čerčiliui grįžtą prie valdžios.

Bolševizmui tai laikant socializmo išdavimu, žmogaus protas diktuoja šitą išvadą:

a. draugaudamas Čerčilis su Stalinu prieš tau tą išdavė save ir savo partiją, šitos išdavys tės dėka antro pasaulinio karo metu apie save jungęs ir savo politinius priešus-leibo -ristus ir komunistus, šiandien patsai regi savo dievišką prisikėlimą, kuriam padeda ir jo politinis priešas Stli;

b. prieš tautą namerkinis -Stli padeda

mas išstatyti savęs ir savo partijos, prieš galimą karą užsitikrina Čerčilio ožkiulystę, kad tautai pavojus akivaizdoje apie save jungtų ir angliškuosius komunistus, tam iš anksto suderėta draugystė su Tito, tuo angliškasis Marksas sekimas palieka ta patriotine partija, kuri, reikalui esant, gali didžiulis kiek Čerčilio, tiek ir komunistų parama.

Už tai Stalinas atli apšaukdamas Judu, tuo siūlydamas anam kilpa, kviečia pažvelgt-ko užsitarnavęs bolševizmas.

Stalinas tvirtindamas, kad Marksas nenurodė kelių socializmui prieiti prie valdžios prileidžia mintį, jog bolševizmas tėra rusiškoji pagunda. Kiek tai gali būti tiesa, užteikime pasižiūrėti į paruosę, į už socialktoynes apskėjimo kontorą. Čia didžioji pagarboj laikoma kapeika.

Iš kontorų perėjus į tarybinius bankus, kurie, už teisę būti tarybiniu piliečiu, iš teisiųjų ranka mokėsius, gaunasi puikiausias vaizdas apie tą moną, kurio pagalba tarybinis pilietis iš valdžios gauba kapeiką turi paversti tukstančiais rublių ir tai su stiaugsmu gražinti valstybei.

Tai socialistinės valstybės kelias į komunizmą: tarybiniam piliečiui išsiliuoguoti iš to turto, kuris jį rodo atėjus iš prekeiktų kapitalistinių laikų. Kad supratus kas yra komunizmas, reikia užteit į tarybines krautuves.

Čia labai reta prekių, kurių Marksas reikalavo žmogui. Užtai čia niekad netrūksta įvairiausių etiketės raibuojančių svaigaly. Kodėl? Ogi tam, kad, bet kurio būdu pas tarybinį pilietį užsilikęs rublis būtų galima iškeisti tik į proto apsvaiginimą.

Tai kelias, kad ir doriasias tėvas suprastų: lainė turėti sugulovę, kuri tau ir atsipagiriot uždirba. Tai motinai konkrečia kalba pasakyti: tavo vaikus vertingiausias Stalimui kapitalu gali auginti tas, kas jiems penėti turi lovį, - Stalinas.

Kai ir motinos regės, jog tik bėvaikėsis būdamas gali džiaugtis sugulovu, tik tuokart prasidės

palaimintas komunizmas. Nuo šito kelio vasario mėn. Stalinus pašvelgęs į angliškąjį "Pravdos" korespondentui prisipažino, jog štai jam garantuoja bankrotą.

Ar šiuokart Stalinus nemeluoja? Ne! Šiandien vakarai gali įveikti bolševizmą, bet šmėžė nėra jėgos, kuri, įveikus brutalią bolševizmo jėgą, galėtų išgelbėti Staliną ir jo partiją nuo kar-tuvių, nuo ty valios, kuriuos ir alkoholis pagalba gundoma palikti Stalinui vertingiausių kapi-talų, bolševikinio tvarto galvijais.

Šito akįvaizdoje Kristaus broliais klauskime: į Etlio ar į Stalino dalį broliu žiūrėdamas Kristus verkia? Dėlto konkrečiai uždiena Kris-taus kalba sako Stalinui:

-Vargė, tu neišmatuojamą žmogaus dvasią sprau-di į socialistinius rėmus! Juk šitie rėmai tėra vergijos pantiel, kuriuos laisvajų Viešpaties sūnų valia tenoka paleist dulkėmis!

Kilus klausimui, ar Stalino nedalia gali pra-virkdinti Kristų, neatsirškime: Kristus yra žmo-gaus-mūsų broliu, Kristus verkia mūsų skausmo atžaromai.

Verkdamas Kristus žiūri į Jude šėką-Staliną, mūsų atžaromis savo brolių klausia:

-Kada seksime savo Viešpačiu? Kada nuo Jo švento veido nušluostysim atžarą?

Tik, laisvajų Viešpaties sūnų atžaros, pas jas liejandis neretai ir šito klausia: o ko vertas štai, kuris, gandydamas angly tautą tegėti Sta-liną draugu, padėjo Stalinui triumfuoti pergaldimis?

Prieš atsakant į tai iškyla Kristus, kuri, ke-turiasdešimt dienų pasnikavus žmogum, gundė pat-sai velnias. Išminties Viešpaties sūnui tai sa-ko: kiek žmogaus laisva valia savo tėvu tegėti Dievą, tiek pat ta valia laisva sekt pagunda-ti kėti, kad jo tėvu yra beždžionė.

Kristus suniekindamas gundytoją žmogui pare-dė: ir tu suniekinsi gundytoją, kai tikru vieš-pačiu jo planus pramatysi.

Sita nemari tiesa dėl Etlio sako:

Stalino gundoma angelų tautą sukt bolševizmo keliu, jis gundė ją į rinktis savu viešpačiu, kad, Stalino draugu prieš ją ano planus atidengs, išgelbėty ją nuo pikto, išgelbėty nuo tikėjimo Staliny kuris, savo tėvu teregėdamas bez dšione, KVD, MGB, politruky ir alkoholio pagalba, viešpačiu žmogų stengias paverst jo tėvo ver-tu.

.....

ATSISVEIKINANT

Megiu, -tėvas sunku. Neramios ir sesutės. Bet mano širdis tejaucia dalini, su kuriuo šianakt iškeliaunu. Tėvas laimina:

-Sūnau, jaunas prieš bolševikus kovojau sava noriu... Tęsk pradėty žygį.

Širdis suvirpėjo, kažkas įgnybo ją, kai tėvas, bučiuodamas vėdą, kalba: "Mano vienintėlis..senio vietą užima sūnus. Sunku, bet, Dieve, padėk jam. Ge riau už jį eičiau at-daugiau patyręs...te pa-šins ir jis gyveniną..."

Su motinos atara atsisveikint graudu... su motina prakalba visas mielas man namų gyvenimas.

-Gal daugiau nesimatysime...visgi, ne į kalė jins, ne į Sibirą išlydžiu. Sūnau, keliauk žmogų mi, laimins Dievas!...

Kad gi taip ilgesnis tas kietas būtų!..tada ilgiau eity su manim sesutės. Atsisveikindamas įduoda maldaknię. Prašo neužmiršti...Svinu pa-sunkusias kojas keliu plačialapiams klevams šlamant...

...ar ir varlės kūdroje verkia!... pendaug jau savas tas jų kurkinas...

(Is žimanto atsiminimų)

49.10.12.

V a l k a n a.

GENERALINIS AUTORITETAS

Vasario mėn. "Laisvės" korespondentui Stalinas kalbėjo, kad JTO (BNO) prieš jo nešlovings Tautų Sąjungos kolia. Bėto apie JTO padarė išvadą: "...ji-
galingoje savo moralinį autoritetą ir pasmerkia
savo šėvirimui.

Tikint, kad Stalinas tuščiai nekalba, šitas pa-
reiškimas tenka skirti su jo penkmečio užbaigimui,
su 1946 m. vasario mėn. apsisprendimu - pavyt ir
pralenkt kapitalistinį pasaulį. Tai sako: Stali-
no sprendimu TORG tiek pralenkė JTO, kad ana pa-
smarkta išviriumi - išnykimui.

Staliniški veto, kurie per penkis metus 46
kartus vertė nieku JTO moralinį autoritetą, šita
išvada versty tikėti. Šet penkmečio pabaigoje JTO
Generalinės Asamblėjos nutarimas, kuris komunis-
ting Kinijos vyriausybę prarato galimam agresoriam,
staliniška veto parodė atgyvenusiu. Šei šito nu-
tariamo TORG iš JTO neišėjo. Iuo, atrodo, sutiko ir
Stalinas, kad TORG nusilenkė prieš JTO. Šito aki-
vaizdoje kyla klausimas:

Leidujant JTO moralinį autoritetą, kas iš to
kago iškelia JTO nario TORG autoritetą?

Kad nekiltų abejonės, ką šiuo atveju Stalinas
turė galvoje, grūdindamas šios Dominikos respu-
blikos lyg balsą TORG balsui sako: "Tokiu būdu,
pavirsdama agresyvaus kario įrankiu, JTO (BNO)
drange su tuo nustoją buvusi lygiateisių nacių
organizacija". Tai verčiant į žmogui suprantamą
kalbą gausiausiai genijaus sukurta valstybė pri-
lyginama paprastų žmonių valdomai respublikai,
tai staliniui paskelbiamas karas.

Ar tikrai šiuo atveju TORG-gai karas neišven-
giamas?

Stalino konstitucijai aiškiai kalbent, kad
Raudonoji (Tarybinė) kraija gina revoliucijos lai-
nėjimas, šiuo kartu prieš jos akis yra Korėja,

Jugoslavija ir Vokietija. Kiek aiškūs čia revoliucijai laimėjimui, tiek pat aiškūs ir jų gynimo reikalas. Jeigu JTO šito klausimo neleidžia apginti savo pagalba, kad ir verkiant, būtinas bandenosios araijos panaudojimas.

Ar gerai tikrai dėl to Stalinui tenka verkėti?

Dėl šito Stalinas aiškiai sako, jog vien pasirengti karui JTO negali galvoti, "negalvo - darna apie bankrotą būklę." Kiek teisingas Stalinas, tenka pasveikinti JTSR turimus 175 divizijas ir paklausti, kam jos reikalingos. Dėl to gyvenimas taip kalba:

Bolševikiniai demokratiniam Vokietijos sąjungimui iš Rytų Vokietijos išprieivartauta 55 pulkais ištiribiteliai. (Ginkluotų tankais ir patrankomis). Nors šitai araijai vadovauja rusas gen. Pet rochovskis, bet apie jos moralinį stovį kalba šitas faktas: iki vasario mėn. (per mėn.) vakarus ir su ginklais pabėgo 600 asmenų. Vien tai sako, jog Vokietijos sąjungimui būtina efektyvi iš TSRS pusės broliška pagalba. Šiai pagalbai Stalinas išskyręs minimumą - 30 divizijų.

JTO generalinė Asamblėja pramačius komunistinę Kinijos vyriausybę galimu agresorium, tuo, aišku, jei šiuo nebūti agresorium. Kad tokį Mao cse-duno apsisprendimą sveikintų ir kinų tauta, JAV konkrečiomis priemonėmis siūlosi atstatyti karų suniokotą šalies gyvenimą.

Kiek Mao cse-dunas gali spirtis prieš tokį Kapitalistinį apsugimą, rodo šita vasario mėn. Kinijos namų būklė:

Nors Kinijai rimtai graso bado pavojus, bet vykdomi išipareigojimai Stalinui, vasario mėn. kom. vyr. buvo priversta išleisti potvarkį, kuris pramato ypatingai sunkias bausmes už sabotavimą valstybei grūdų pristatymo. To pasekoje vasario mėn. kvaksi provincijoj buvo 3000 grūdų paruošy agentų. Penki provincijų viršininkai-komunistai, nepajėgę susidoroti su rusų reikalavimais, liudies teismo sprendimu sušaudyti.

Pridėjus pavojų iš Čan-Kai-šy pusės, ko-

rėjos karo akivaizdoje, kad išlaikius Kinijoje bolševikišą autoritetą, atrodo, nuo Vokietijos sujungimo atlikusių 145 divizijų kartais gali būti net ir mažoka.

Kaip matom- Stalinas beturįs kariuomenės tik susidorojimui su atsiektais laimėjimais. Kai to akivaizdoje atvyko į Europą Eizenhaueris, (Vykdyt tai, ką Korėjoje vykdė Makarturas: vadovaut ir komunistams išsiliuosuoti iš Kremliaus va- lios), kai Eizenhaueriui padėti stli pasiūlė anti- bolševikinį biudžetą, Stalinas negalėjo neapsi- verkti: pastačius jį prieš visų laimėjimų kape. Eizenhauerio, stlio akivaizdoje Stalinui verkt- tenka ir į savo stovyklą šūrint. Vasario mėn. ji buvo šita:

Į Lenkiją, teikiant brolišką pagalbą Rokosov- skiui, teko pasiųst 100.000 specialiai apmokytą rusų.

Į Rumuniją, Bulgariją, gelbstint šalis nuo Ti- to kelio, siunčiamai civiliai perrengti kariniai- kai- rusai.

Į Čekoslovakiją pasiųstas Stalino patikėti - nis Žorinas, iškelė liaudies pasmerkinui pik- čiausius jos priešus: buv. užsienio reikalų min. komunistą Klementį, kelis kompartijos CK sekre- torius. Juos išardyti iš Kremliaus atvyko Beri- ja.

Į Vengriją, kovai su sulėtinto darbo vykdyto- jais, iš Rusijos pasiųsti prityrę MVD pareigū- nai.

Vasario mėn. valant kompartijas pasiekti šie- laimėjimai: iš Čekoslovakijos kompartijos pašal- linta 170.000 komunistų; Vengrijoje- 194.000. Per- penketį iš kompartijų pašalinta: liaudies demo- kratijos šalyse- du milijonai; Kinijoje- trys mi- lijonai).

Kiek Stalinas gali pasitikėti VKP(b)CK ar VVBPK, parodo šitas įvykis:

Išvilymui Vokietijos kompartijos, vasario mėn- iš Kremliaus buvo pasiųsta 32 lapų instrukcija, kurios paslaptis tegalėjo žinoti tik VVBPK CK na- rial. Vos iš Kremliaus šiai instrukcijai iškelia

vus, Londono radio BBC stotis pradėjo supazindinti vokiečius su šiais tos instrukcijos punktais: sekt vokiečio komunisto veido išraišką, kai jis kalba apie savo ištikimybę Kremlui, sekt jo veido išraišką, kai fabrike prie staklių atlieka Rusijai skirtus užsakymus.

Siata padėti, kad visų šalių komunistai reiktu teisti, Stalinas pasiekė traukšmingais revoliucijėniais laimėjimais. Akivaizdoje Rizenhauerio, Etlio, ant šitų laimėjimų-sugriovimų-atsistojes Stalinas prieš "Pravdos" korespondentą paskelbė - t e s t a m e n t ą .

Dėl to tekyla klausimas: ką Stalinas turi galvoje kalbėdamas apie JTO moralinį autoritetą?

Atsakydamas: Stalinas būdamas komunistu tiki, kad tautos, teststovaudamos chaosui, laisvos būdamos tetinka pasaulį priversti prie chaoso. JTO paniekinus genijaus valią, Stalinas iškilmingai klausia, kas gi be jo gali suvaldyti vien puslankinę Rusiją.

Šito chaoso akivaizdoje, savo testamentu Stalinas į kompartijas kalba apie taikos paėmimo ir savo rankas ir jos išsaugojimo reikalą. Konkreciai tai reiškia: jei kompartijos neišsigaugės viską lemiančios disciplinos, Kremlui bankrutavus iškils iš tų laikų- iš visuotinos suirutės, kuriuos šiandien visagalė JTO nuvez pasaulį.

Stalino testamentu palikdami džiugaut jo sekėjams, nūdienai iš jo gaunam šitą išvadą:

Kai iš dviejų- Hitlerio ir Stalino- desokratinė žaocija buvo priversta vieng rinktis kartu- vėms, juo buvo išsirinktas Hitleris. Taip pasielgta ne vien dėl to, kad ano moralinis autoritetas kėlė juo sekancius pergalei. Tai įvykdyta pavidus ir Stalinui padėt jo draugą karti. Palikus Staliną antru, neapsirikta: jo moralinis autoritetas, kalbant apie TSRS neišvengiama bankrotą, privertė patį save paskelbt savo artimiesiems, jog juo sekimas garantuoja bankrotą.

.....

V I S U O M E N I N E V E I K L A

Kur vasarvydžio ryta saulelė tekėjo.

LLKS Prisikėlimo Apygardos Biuletenis Nr. 3.
Formatas - kiek mažesnis už normalaus sąsiuvinio.
Dydis - 32 psl.

Juoda tušu purkštas viršelis, vaizduojas artimos girios fone perkritusio kovotojo ir ties juo pasilenkusio antro vyriško figūras, kiek per tamsus ir negyvas. Siluėtų formos netobulos, piešimo kompozicija silpnoka. Žinoma, tai trūkumai, kurie mūsų pajėgumui ir darbo sąlygomis sunkiai išvengiami. Ustat techniškas darbo atlikimas svarus ir rūpestingas. Aplanai, visa darbo išorė daili, teikianti gerą įspūdį.

Atvertus pirmą puslapį, į mus prabyla redakcija. Paaiškėja, kad Biuletenio leidimas atnaujinamas po pertraukos, kurios priežastimi buvo smagiai, prieš sūduoti Prisikėlimo Apygardos vadovybei. Tuo labiau tenka sveikinti Redakcijos bei leidėjų pastangas, nepaisant jokių sunkumų, tęsti pradėtą darbą.

Pažveikime, kaip jai tas darbas vyksta.

Redakciniame straipsnyje, po moto "Didžiausias laimėjimas yra nugalėti save", iškeliamas klausimas, ar pateisina partizanas tautos jam rodomą pasitikėjimą...

Klausimas kelia klausimą: ar Redakcija bei leidėjai nugalėję save kviečia bendradarbiais VVO, visuomenininkus ir LK-jus? Ar teisingu būtų Vadas, jei į kovą, į mūšį šauktų LK-jus, visuomenininkus ir VDV. Kad į tai nesunku būtų atsakyti, Redakcija kvietimą baigia: Broliai, Sesės į darbą.

Broliu pakviestas - broliu į talką ir einu. Tikslu siekdamas, pats savęs lankau: Kastytis Biuletenyj LK-ju ar visuomenininku kalba apie tai, kad lietuvių tautos budeliai paskutinio iš šeimos savų įrankiu nepadarys?

Kano akyse gyvi Kastyčio tardytojai. Jie lietuvių tautos sūnų kaltina sunkiai nusikaltus prieš liaudį. Kas gi ta liaudis?

Gyvoje lietuvių kalboje žodį liaudis nesunku pakeisti - visuomenė. Neesu kalbininkas, bet, atrodo liaudies ir visuomenės sąvokos ne kuomet jau ten turėtų skirtis. Tuo keliu besidami prieisime ir iki tautos. Gausime lietuviškoji liaudis, yra lietuvių tauta. Tada, regint tardytojus, kyla klausimas: Kastytis, ar jo tardytojai yra lietuvių tautos, visuomenės atstovai?

Kad nesuklydas atsakyme, prieš akis Kastyčio parodytas gražuolis, savo aukai pažadėjęs iš Sibiro grąžinti motiną, duoti daug pinigų, pagaliau ant piršto sukdamas gražią kepurę, gundo ją žvėrtis. Aišku, jis nesunku palyginti su žvėrių dresiruotoju, kuris, velnio šakučių pagalba trandydamas liūtą, mėsos gabalu gundo tą liūtą per rinką liuoktert. Klauskime:

Ar Kastytis ne guvė lietuvių tautos sūnų - visuomenininku savo tardytoją parodė tos mokyklos auklėtinį, kur žvėriuką išdresiravo per bolševikinę rinką liuoktertiant paskui save ir lietuvių traukti?

Po šio klausimo pasiūrokiame į Biuletenyje iškeliamą lietuvių, kuriuos prieš dresiruotoją at-

stovauja Kastytis. Tuo lietuviu prakalba 80 m. senute. Ji atalina paglosto stalineliu. Kas gi ta senute?

Tai tos tautos dukra, kuri laimeti kovą prie Zalgiro, saujėgų pasienė iš Rytų. LK-ju lenkiu galvą prieš senute, - ji atstovu lietuvių tautos ryšto: išsaukti Vakarus talkiniškais rengiant Zalgirį Rytams. Iš čia einu prie išvados, ar pateisina partizanas tautos jam rodomą pasitikė - jimą:

Kastytis iškėlė bolševiką, kaip dresūros pada gą, siuletenis jam priešingybe parodė senute; šiu letenio skaitytojas visai lengvai atsako į klausimą, kodėl bolševikiškiu lietuvis prt. atiduoda savo pareigą StV nei. Iš čia: kiek Kastytis, tiek ir St. lietuvišku žodžiu įprasmine partizano kovą, pilnai pateisino tautos jiems reikiama - teikiama pasitikėjimą.

Tuo pačiu iškyla atsakymas ir dėl prt. bei visuomenininko sąvokų. Tas atsakymas yra šitas: kiek Kastytį ir visus PA LK-juis antibolševikinė tautos dvasia išvedė į kovą prieš bolševizmą partizanais, tie prt. visuomenininkai, nenutoldami nuo tautos dvasios, prieš bolševizma vedamą kovą ginklu ir žodžiu rodo, jog tai visos tautos kova. Dėl to ir Redakcijos kreipimasis bendradarbių klausimu turėtų pasisakyti šia dvasia: kiek brutaliai bolševikinei jėgai palaukti Vadaus brolius šaukia prie ginklo, tiek LKS įprasmint visus šio sąjūdžio narius ir dalyvius - prie plėkšenos; kiek prie ginklo šaukiant Vadaus gali pavaduoti StV, tiek visuomenininkas darbe - visuomenininkas.

Dėl kreipimosi pasisakyti vertė iš LK-ju dar neišgyvendinta mintis, kuri, beieškodama visuomenininko pranašumo prieš prt., prileidžia ir tą galimybę, kad visuomenininko pareigas tinkamai gali atliktinėbent iš viešo gyvenimo iškviešti ji. Šita mintis iš mūsų tarpo turėjo išnešti profesorai, kurie buvo prisigavę prie sąjūdžio vadovavimo. Anie turėjo mus įtikinti šventa ta tie-

sa: ne vada! lenia tautoms reikiamus kelius, bet tautos savo gyvenimui reikalingus vadus, profesoriaus išsiugdo.

Dėl kreipimosi pasisakyti vertė ir ta aplinkybė: PAB į šventą LLKS tikslą tiesiausiai keliu pasuko. Kastycio, senutės, Ainio, Laukinukės kalba yra tą Lietuvos visuomenės atstovų kalba, drausniausiai apie bolševizmą moka lietuviškai pasisakyti; kurių bolševikų bernai beieškodami greičiausiai įtiki, kad tėra iš žvėrinčiaus ištrukę. Telieta kiekvienos vadovybės šventa pareiga - su teikt kiekvienam partizanui, jų bičiuliui per visuomeninės veiklos leidinius galimybė burliokui pasakyti:

- Kvaisėli, gundaimane gražia kepure, kai aš moku skrybėlę nešioti!

Sia mintimi vadovaujantis belieka prašymas: LLKS-dyje Vyturėlis yra iš tų deimandiukų, kurių ieškojimui savu laiku gyveno vaižgantas, apie kurį žinių - kuo išsamesnių - senai geidauja ir PRR redakcija. Broliai, žinokime: Lietuvai - mūsų tėvynei švies ne aukso kalnai ir jų valdovai, o tų pilksermėgių dvasia, kuriai ir mes patys esame.

Sia proga PRR Redakcija kiek PRB redaktorius ir leidėjus, tiek ir visus partizanus kviečia į bendrą darbą: kuo daugiau palikime žinių apie tuos savo brolius, kuriuos vien lietuviška dvasia vedė karžygiais per bolševikmetį.

Pa Vadovybei atnaujinus didų darbą, belieka linkėti sėkmės ir Viešpaties palaimos.

Nerimas ir Rimas.

.....
VILNIŲ PRIEDUS

1949 m. kovo mėn. 29 d. baigiantis darbo valandoms skambina partorgas - praneša: 6 val. vakaro pradžios mokykloje įvyks valsdiaus tarnautojų susirinkimas. Atvykimas būtinas. Tesis neilgai. Baigus darbą nueinu. Kelius randu. Man bebūnant susiradus daugiau, iš sąsiuvinio partorgas

tikrina. Nors ir nevisi susirinkę, bet savo pareigą pradeda skaito antireliginę paskaitą.

Skaito skaito, pradeda ir tenti, o jis vis skaito. Kai ir jam pabosta, padaro 10 min. pertrauką. Tik, kad susirinkusieji neišnyktų, valdžiaus vykdo mojo komiteto pirmininką ir instruktorius ruski pastato prie durų sargyboj.

Abu girtutėliai, - kas tik nori išeina. Su vie na mokytoja išeina ir aš - pas sargą atsigerti.

Užėjus į mokytojos kambarį, nežinom kas dary - ti: aiškiai jaudiam, kad ne paskaitai sukviesti...

Tarantis bėgti pastebim, kad mokykla, apgupta strybu, lagirsten ir mašina, ^{užimta} "saigata" ^{užimta} tarasios, išsigandusios vieną, antrą žiūrini...

Grįžusias į klasę pastebim da pabėgusius: ne tik laimingais, bet ir didvyriais juos regim.

Įėjus dvies apskrities kalėjimo prižiūrėtojų joms, partorges ir vėl savo malt pradeda. Įeina

NSB viršininko padėjėjas. Kažką partorgui į ausį šnibeterojuos paskaitos nenutraukia, - išeina.

Apie 11 val. nakties į klasę sueina strybai, o pas kai juos ir apsar. komiteto pirmininkas partijos sek

retorius: su skrybėle ir pabrizgusiomis palto ran kovėmis, - aiškiausiai žydas.

Partorga pavadaoja jo viršininkas. Kalba, kad sienat eisime organizuot kolchozų. 12 val. visus

šaukia arčiau savęs. Praneša: 2 val. įvyks žmonių

vežimas... Pasak jo veš banditus, jų šeimas, ryši - ninkus, buožes ir visus tarybinės valdžios kenke - jus. Skireto brigadomis. Prie jų priskiria po par -

tinį - "apsaugai". Liepia paint blankus ir visus išvežamąjį turtui surašyti reikalingus dokumen - tus, - paaiškinaus, kaip tuos dokumentus užpildyti

ti...

Nuo blankų, nuo dokumentų visi traukias kaip nuo kažko ypatingai šlykštaus. Patsai partorgas

nešioja ir kiekvienam po nosim pažanta. juos.

atejo ir baltioji valanda: lygiai dviejomis vi sos brigadomis išvežamos. Aš, likus viena, alpstu. Ina

vesti, - nepaeinu. Atneša vandens, - negeriu. Vandeni pila ant veido, - tyliu. Partorgas, padėjęs už

uz pažantų, velka pas sargą.

Pagaldo. Girulia - tariasi: žydas siūlo atvest daktarą; partorgas, taręs, kad simuliuoja, skelbia, jog daktaras jau išvykęs. Abu sutarę reikalą iš-tirti vėliau, mane rengias palikti. Tuo laiku at-veda draugą: vieną apylinkės sekretorių, - tas girtutėlis. Prie abejų sągybinių pastatė mokyk-los sargą, įsakė lįnam iki 8 val. mūsų neišleisti, išsinešdina.

10 val. atėjęs žydas teiraujas apie sveikatą. Pasisakius, kad nekokia, kad nekokia, palingavęs galvą rodo langą ir tvirtina:

- Ir su tavim bus tas pats!..

Parodęs išvežamus, įsako iš akių išaukti. Einu į namus.

Namuose neramu: apsisprendus kuc toliau nuo viky būti, per miestelį einu kur akys ves.

Pastebėjęs partorgas, šaukia užėti. Einu...

Pažįstamų šeima kraunas daiktus į vežimą.

"Šudiev!.. gal daugiau nesimatysim!.." - man sako. Giria:.. nesulaikomą asarą nušluosčius, einu šauki- kiam.

Partorgas sutikęs išverčia akis:

- Kodėl apsiašarojus!.. banditų gaila!..

- Sergu... einu pas daktarą pažymėjimo... - at sikertu.

- Tai šiandien mums negali padėti!.. - užriko.

- Negaliu... einu pas daktarą...

- Po velniu!.. greičiau iš akių išauk! Pasikal bėsime vėliau... - pro dantis košdamas kalbą už- baigia.

Keletą dienų nebuvus namuose, einu į tarnybą. Visi komunistai šnairuoja, nekalba. Po kelių dienų šaukia MGB viršininkas. Rucinu. Randu partorgą ir milicijos viršininką. Sėstis prašo mandagiai. Prisėdus prasideda graudūs verksmai.

MGB viršininkas puola, kodėl nėjau, nedalyva - vau prie išvežimo. Klausia, gal banditų gaila; tei raujas, ar anie įsakė neiti; graudena, kaip dabar man negražu, kaip visi nekenčia. Pasigailėjęs guo- džia: Jei sergu, tai tarybų valdžia išgyrųs, - te reikia užsirašyt komjaunuole. Viską išdėjęs

- Tada -tai jau visi aylės! O kai būsi klausai, tai ir gyvensi gerai!..

Radiodžiūgės prisipažista, kad tokios tai nėra kur dėti. Tai išgirdus padėdau ant stalo gydytojo pažymėjimą ir paprašau atleisti iš tarnybos.

Radioginai milicijos viršininką. Jis tiek piktas, joki pažada ir į kolchozų mane nepriimari.

Šis viršininkui priminus, kad su aktyvu neinu į kaimą, kad jauna, o jau velnių priedus, pagrasius išvesti, partergas kalba gražiuoju:

Tai kodėl eini į bažnyčią, kai žinai, kad tarybiniam piliečiui ten negalima eiti? Ką tau bažnyčia duoda?

Tylėjus tylėjus ir vėl:

Atleiskit iš tarnybos! - prašau.

Neapsikentė: ir šiuo kartu išviję pro duris, įsakė iš akių išnykt.

Neilgam gėdėjau įsakymą įvykdyti: tarnybą per davus komjaunuolei, mane areštavo.

Iš Liepanceles atsiminimų.

.....

Velniams perspėjo.

1946 m. partizanams užėjus pabart komunistuo - jancio seniūno, abu seniai lipa ant aukšto, iš ten pro kiaurą stogą, po obelies šakom, kurios buvo ant stogo nusvirusios, slėptis. Kalto neradę, per vaikus pr. įsako tėvui surintėti, neskyti žmonių.

Iš po pabarimo nuo seniūno pareigų atsisekė, bet namus nakvot negreit išdrįso. Pagaliau pamatęs, kad pasitaisiusio pr. tikrai nemano liesti, surintėje. Pagaliau ir pradrasėjęs, nuėjęs pas kai mynę prisipažysta:

- Žinai, prieš jiems apsilankant, sėpnuoju, kad velnias, iškišęs pro lubas galvą, barasi: kalbėk po terius, nes- pražūsi! Nuo to laiko nei tik poterius kalbu, bet ir Marijos giesmę, kurią giedojau nuo pr. pasislėpęs, kur einu giedu.

Šventas giesmes begiedodamas tiek žmogus pa - sveiko, kad visai doru išsiliu pr. paliko.

Zr. Ašarėlė

laisvas įstojimas į kolchozų.

Aputis, žaiginio valsčiaus partorgas, atėjo pas to valsčiaus gyventoją N., 60 m. seniui įrengs į krūtinę pistoletą, ragina rašyti į kolchozų. Partorgo reikalavimą įvykdyt atsisakius, kolchozų organizatorius graso-visą šeimą iššaudysią. Ir tuo nieko nelaimėjęs, seniui užlaūžia rankas už nugaros ir, nušaut, išsiveda į kiemą.

Prie daržinės radės šakės, jomis apžaboja kaklą ir, jį pagaiba stumdydamas, vėl graso nušovimu. Nenugąsdinus ir trobesių sudeginimu, išsinešdino.

So kelių savaitių tos šeimos narių Aputis iškviečia į valsčių. Iškviečiam atvykus dviračiu, į jo rankeną aputis slapčia įkiša prt. vardu parašytą laiškutį.

Tuo laiku valsčiui svečiavosi kažkoks iš apskrities didelis načalninkas-žydas. Šis svečias priėjęs prie dviračio jį apžiūri. So to paslėmęs du stribu, padaro kratą. Radus laiškutį, aiškų, dviračio savininkas apkaltinamas turintis ryšį su partizansais.

areštuotam Aputis siūlo tinkrį: kolchozninko dalia, ar 10-15 metų Sibiro. So keturių dienų kankinimo, įstojus į kolchozų, areš tuotą paleido.

Užr. Genys.

Ubagų perėtojas.

1947m. L. mokykloje mokytojui klausiant pamokinius kas yra Stalinas, septynmetis bandičiu kas paskelbia visuomenės tikėjimą:

-Ubagų perėtojas! draugas mokytojau!

-Kas tau tai sakė?-išsigandęs mokytojas šierpsta.

-Mokytojau, nejaugi prie tavęs žmonės bijosi apie tai kalbėti!- nustemba vyras.

Mokytojas norėjo kaip reikiant išbarti klydantį nuo generalinės linijos, bet, dėl nelento juoko, negalėdamas į mokinius atsigręžti, paskubėjo iš klasės išsinešdinti.

Užr. Ašarėlė.

P A S I Z V A L G I U S

P A S I K L A U S I U S

" Partizanai "

49.05.11. Pernaravos vl. Juodžių miške areštuota du provokatoriai: Zaibas Česlovas, gimęs 1930 m. Rudakių km., Pernaravos vl.; Atkočiūnas.

Zaibas barybinio teismo baustas už vagystę, tačiau, sutikus likt provokatorium, bausmė buvo dovanota.

Provokatoriai už Kauno milicijos penkto punkto buvo atgabenti ir paleisti į Rudakių apylinkę. Uždavinys: dienos metu vaikščioti pamiškėmis - stebėti, ar nepasirodys partizanai; naktį - provokuot pamiškės ūkininkus, įtikinti juos, kad yra partizanai, ieškoti su prt. ryšio.

Prt. pastebėjus tuojau pranešti į MGB, o iš gyventojų surinktas žinias, kas savaitę perduoti suvo tiesioginiam viršininkui, kuris, pagal MGB nurodymą, paskirtas provokatorių veikimo plote.

Provokatoriai prisipažino, kad jų pažietai asmenys, kaip provokatoriai, paleisti 2 į Grinkiškės mišką ir du į Lenčių apylinkes.

Iš Kauno milicijos penkto punkto į Kazlų Rūdos miškus, pasak provokatorių, paleista apie 80 jų draugų.

Provokatoriams atlyginimas: išleidžiant - 500 Rb; už prt. auskinių - 2000 Rb. Savavališki veiksmai skatinami. Zaibas, su MGB žinia, asmeniškai keršto sumetimais buvo pasirengęs nušaut savo tetą, "konfiskuotą" jos karvę arilogalos turguj parduoti. Visu tai, pagal MGB nurodymus, turėjo būt atlikta prt. vardu.

(PVR)

---ooOoo---

1951 m. į Sialučių ligoninę paguldytam rusui leitinantui, sergenciam džiova, negalėdami įkalbėti imt vaistų, gydytojai iškviėtė jo žmoną. Anai su ašaromis prašant gydytis, leitenantas atsėvė:

-Ir kokia nauda išgijusi! Kiek šiandien šuniškas gyvenimas, tiek negerovės dalis laukia ir ka ro metu. Jei liksiu gyvas, tai-nebent ligonių...
Užr. Ašarėlė.

...!!!...

Attegyvuoja Bstalinai!..

1949 m. K... miestelyje gegužės pirmąją per radio masę sako kalbą kolchozo pirmininkas:

...mūsų kolchozas turėjo praeitais metais 250.000 Rb. pajamų, pastatyti na.nauji tvartai, dar bininkai gavo po 10 kg. javų ir po 5 Rb. Tai ir viskas.

Užpakalyj stovėjęs apskr. vykđ. kom.p-ko pav. Butkus kalbetoją rintai perspėja:

-Bsssakkkk tttegyvuoja mūsų draugas ttéevás mokytojas ir įikvėppėjas Bstalinai!-užbaigė, kad ir priimtuvai gražbilystę perduotų. Išgązdin tas pirmininkas pakartojo:

-Aa, beje, užmiršau...tegyvuoja mana drauga mokytojas ir įikvėpėjas stalinai!..

Visiems juokiantis, partorgas ausiavo kalboja - sius.

Iš oro užr. Laboris

---...!!!?!!!...---

"Pabėgo"

50.06 iš 17 į 18 naktį, į Zaiginio bažnyčią įt įsiguvę plėšikai išgėrė ten buvusį vaną, surijo ko munikatentus ir ostijas, nuplėšė brangius papuoša- lus, pagrubę rūbus, kielikus ir kitus vertingesnius daiktus, visa tai susikrovę į vežimą išvažiavo. Po keleto diena pasiškėjo, kad plėšikais yra to miestelio MVD viršininko padėduotojas Biconovas, stribai: Baranauskas, Tamutis, Kaicovas, Petraus kas, Andriušaitis (Zaiginio valsči vykđ. kom. pra tévas).

Išaiškinus žygdarbiu dalyvius, visuomenės ats- tovai kreipėsi pas milicijos vir. Zdanovą. Sis, kad ir labai nenoromis, pas nusikaltėlius padarė kratą. Kratos metu įsipynė ir antras MVD vir. pava duotojas-Javseičiukas: pas jį rasta apie 40 bažny- čios raktų.

Išskiriant Biconovą, piktadariiai nugebenti į

Fascinių kalėjimą. Dalykui "paaiškėjus", pirmi "pabėgo" Tamutis ir Baranauškas.

Dabar jie su pistoletais vaikšto Žaigainio apylinkėse. Nakties metu laukdamiesi pas gyventojus, sakosi, pabėgę iš kalėjimo, partizanai. Mini ir kai kurių pr. pavardes.

PAV

Susidorojimas su Gussaro lavonu.

1946 m. kovo mėn. 15 d. Varnionių miške žuvusio Gussaro lavoną stribas parsivežė į Siaulėnus ir pametė ant turgavietės. Tėvui didžiuliojantis, stribų viršininko Burkovo sūnus, 10-ties metų vaikas, lavonui išbadė akis, nupiovė ausis.

Negalėdamas nuo lavono piršto nūmaut varinio žiedo, stribas Urbonas tai atliko nupioves lavonui pirštą.

Užr. Pampurėlis.

.....

Grobis pražudė.

1947 m...mėn.d. dienos metu vykdant uždavinį, netikėtai kelią pastojo milicija: rajono virš. su padėjėju. Kautynės ilgai neuštrukė, nes vogti daiktai milicijai apsunkino bėgimą: už palaidinių, kelnių buvo prisikišę bulvių, sūrių. Abu nešėsi pavogę ir po moteriškas kojinas.

..... Užr. Pampurėlis.

Broliais atsiskaitė.

1951 m. per Velykas šiaulių skretynoje broliai Galikauskai šitaip atsiskaitė:

-Koks iš tavęs stribas! Iš armijos pabėgęs užsirašėi!- antrom srėbtavę užvoždamas, pirmas šaukia.

- O tu- uošvienės ir švagerkos vištų vogis! - antras, atsilyginęs, kravinom putom šventą neapykantą, teškė.

o8o8o8o8o8o8o8o8o8o

1948 m. vedant į Sibirą šeimą, negalintį iš lovos pasikelti senelį, palieka mirt vietoje. Sužinojė apie tai kaimynai, senelį parsiveža pas save.

Po poros dienų senelis paprašė kunigo. "Unigą išvežus, pas senelio globėjus įgriuvo Zaiginiū par torgas su stribais: triukšmaut už neskubėjimą vežt prievolių. Išgirdęs triukšmą senelis sunkiai atsidūsta ir, vos ne vos apsvirtęs ant kito šono, pas čia pat esančią šeiminiukę teiraujas, kas tokie triukšmadariai. Sužinąjęs, prašo:

-Buvot geri. Neleidot be priežiūros mirti, parvežėt kunigėli, pakvieskit pas mane ir partorgą, bent prieš mirtį noriu ir su juo pasikalbėti...

Iškviestė. Pasižiūrėjo senelis į ją ir sako:

-Žinai, noriu padėkoti Stalinui!-Partorgui prađiugus, senelis tęsia:- Kol buvaš stiprus, reikėjo ir man jo bijoti. Kad ne jis, gal ir amžius mano būtų buvęs ilgesnis. Dabar-nebijau jo... pasakyk jam, tegu jis man dabar pabučiuoja į s....

Seneliui sukant pabučiuoti, partorgas movė pro duris.

Už R r e g ž d e .

.....I.....

Banditai .

Laikė kratos burliškai teiraujas moteriškės apie banditus. Anai išpūtus akis, klausiant, kas jie tokie, burliškai padėda susiprasti:

- Baltieji!- sako.

- A, ponaščiai, mačiau, labai daug jų mačiau.

- Kur?- nudžiugęs teiraujas.

- Ogi vakar, va, pas kaimyną, kaip amaro baltai apsirergusių prigriuvo! Kad gi kratė, tai kvatė!..

- Burna bobai!- nusisplovė leitenantas, -juk aš pats ten buvau.

Užr. Ašarėlė.

.....

T A R K A

Ir TARKAI išaiškino.

1951 m. premijuodamas poeziją Stalinas atžymėjo laipsniais:

I-ju laipsniu radus Scipačiovo "Pavliką Korozovą, II-ju eina į tarybinę literatūrą "ilvyčio įvestas kaulėsūdis. Tada tik, III-ju laipsniu iškeliamas Raa poema "Leninas".

Tarka visą laiką sprendė taip: iš Lenino poemos palaipsniui iškilo tėvažudys Pavlikas. Planingo įrodymo dėka, prieš Staliną šiuo kartu Tarka lenkia galvą - tebūnie jo šventa tiesa.

))))))))))))))

Baisus darbas.

1951 m. sausio mėn. 13 d. Tiesa "Nr. 11, pranešama apie grįžusių į Pchenjaną komunistų darbus, stebis: "Kasdien iš kapų išimama tūkstančiai lavonų ir dar daug tūkstančių lavonų lieka po žeme. "Nusistebėjimą baigia": "... jau išimta daugiau kaip 15 tūkstančių lavonų, ir šiuo momentu šis baisus darbas vis dar tebevykdomas."

Tiesut kabutėse, tai ko tau čia stebėtis! Juk ir pas mūsų komunistai savo aukomis prieš užkasant atsidžiaugia tik dabar. Kada tai, Rainių miškely, Zarasuose, Pravieniškėnuose, kaip ir iš Pchenjaną išbėgdami, tepėjo tik išžudyti. Dabar, kai grįžo, nepraleidžia progos: prie lavonų atsišokti.

))))))))))))))

Stalinas prieš "Pravdą" tikina visus tuo, kad TSRS negali galvoti apie pasirengimą karui, negalvodama apie bankroto būklę. Tai girdėdama Tarka klausia:

-Kas gi bus su TSRS karui prasidėjus?

-----ooOoo-----

TURINYS

psl.

1. LKŠ.....	Tautiečiai	1
2. Kastytis	Tėviškai	1
3. R. Žiburėlis	Dabartis	2
4. Alvijus	Laisvųjų keliu	3
5. Žilvitė	Vasario Sesiųliktoji	7
6. Vyčių žemės Karžygiai		
	Prt. ltn. Audronis-Mažytis	11
7. Juostilaitis	Kristaus Ašara	13
8. Zymantas	Atsiveikinant	14
9. Valkėna	Moralinis autoritetas	19
10. Nerimas ir Rimas	PA Siuletis	29
11. Liepsnelė	Velnių priedus	26
12. Ašarėlė	Ubagų perėtojas	29
13. PVR "Partizanai"		31
14. Ašarėlė	Ligonis	31
15. Labonis	Tegyvuoja Stalinas	32
16. PAV "Pabėgo"		32
17. Pampurėlis	Susidorojimas	33
18. Grobis	pražudė Pampurėlis	33
19. Brolis	atsiskaitė	33
20. Kregždė	Pačėka	34
21. Ašarėlė	Banditai	34
22. T.	Ir Tarkai išaiškino	35
23. t.	Baisus darbas	35
24. T.	Klausimas	35
25. Turinys		36

